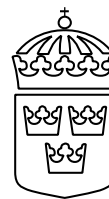

Regeringens proposition

2024/25:63

Infektion med marburgvirus och ändring i smittskyddslagen

Prop.
2024/25:63

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 28 november 2024

Elisabeth Svantesson

Jakob Forssmed
(Socialdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner regeringens föreskrifter i förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus. Vidare föreslår regeringen att sjukdomen infektion med marburgvirus ska anges som en samhällsfarlig sjukdom i bilaga 2 till smittskyddslagen.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 25 februari 2025.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168).....	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Rättslig reglering.....	6
5	Infektion med marburgvirus.....	8
6	Ikraftträdande.....	10
7	Konsekvenser.....	10
8	Författningskommentar.....	12
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Utkast till regeringens proposition	13
Bilaga 2	Lagförslaget i promemorian	14
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser	15
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 november 2024.....	16

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2024/25:63

Regeringens förslag:

- 1 Riksdagen antar regeringens förslag om ändring i smittskyddslagen (2004:168).
- 2 Riksdagen godkänner regeringens föreskrifter i förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus.

2 Förslag till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)

Härigenom föreskrivs att bilaga 2 till smittskyddslagen (2004:168) ska ha följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 25 februari 2025.
2. Genom lagen upphävs förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus.

Nuvarande lydelse

Bilaga 2

Samhällsfarliga sjukdomar

- infektion med ebolavirus (en viral hemorragisk feber)
- smittkoppor
- svår akut respiratorisk sjukdom (SARS)

Föreslagen lydelse

Bilaga 2¹

Samhällsfarliga sjukdomar

- infektion med ebolavirus (en viral hemorragisk feber)
- *infektion med marburgvirus (en viral hemorragisk feber)*
- smittkoppor
- svår akut respiratorisk sjukdom (SARS)

I en hemställan som inkom till Socialdepartementet den 3 oktober 2024 föreslog Folkhälsomyndigheten att smittskyddslagens (2004:168) bestämmelser om sådana samhällsfarliga sjukdomar som avses i lagens bilaga 2 ska tillämpas på infektion med marburgvirus (en viral hemorragisk feber). Synpunkter på förslaget hämtades vid ett digitalt remissmöte samma dag in från Folkhälsomyndigheten, Försäkringskassan, Förvaltningsrätten i Stockholm, Läke­medelsverket, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Smittskyddsläkarföreningen, Socialstyrelsen, Statens jordbruksverk, Statens veterinärmedicinska anstalt, Sveriges Kommuner och Regioner, Swedavia och Transportstyrelsen. Polismyndigheten svarade på remissen via telefon senare samma dag. Remissinstanserna tillstyrkte eller hade inga invändningar mot förslaget. Minnesanteckningar med svaren finns tillgängliga i Socialdepartementet (S2024/01717). Med stöd av 9 kap. 2 § smittskyddslagen beslutade regeringen den 4 oktober 2024 om en förordning som innebär att bestämmelserna i samma lag om sådana samhällsfarliga sjukdomar som anges i bilaga 2 till lagen ska tillämpas på infektion med marburgvirus. Förordningen trädde i kraft den 5 oktober 2024 (se förordningen [2024:690] om att bestämmelserna i smittskyddslagen [2004:168] om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus).

Föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 2 § smittskyddslagen ska snarast underställas riksdagens prövning. En promemoria i form av ett utkast till proposition har tagits fram inom Socialdepartementet med förslaget att riksdagen ska godkänna regeringens föreskrifter om att bestämmelserna i smittskyddslagen om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus och att infektionen ska anges som en samhällsfarlig sjukdom i bilaga 2 till smittskyddslagen. En sammanfattning av utkastet finns i *bilaga 1* till propositionen. Utkastets lagförslag finns i *bilaga 2*. Utkastet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Socialdepartementet (S2024/01717).

I denna proposition behandlas utkastets förslag.

Lagrådet

Det lagförslag som läggs fram i propositionen är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

Smittskyddslagen

Den rättsliga regleringen av smittsamma sjukdomar finns framför allt i smittskyddslagen (2004:168). Bestämmelserna i smittskyddslagen omfattar alla sjukdomar som kan överföras till eller mellan människor och som kan innebära ett inte ringa hot mot människors hälsa. Möjligheterna till ingripanden med stöd av lagen är dock i de flesta fall begränsade till de allmänfarliga sjukdomar som anges i bilaga 1 och de samhällsfarliga sjukdomar som anges i bilaga 2 till lagen.

Allmänfarliga sjukdomar

Enligt 1 kap. 3 § andra stycket smittskyddslagen avses med allmänfarliga sjukdomar smittsamma sjukdomar som kan vara livshotande, innebära långvarig sjukdom eller svårt lidande eller medföra andra allvarliga konsekvenser och där möjlighet finns att förebygga smittspridning genom åtgärder som riktas till den smittade.

De allmänfarliga sjukdomarna är upptagna i bilaga 1 till smittskyddslagen och där ingår bl.a. difteri, hivinfektion, polio, rabies, salmonella-infektion, tuberkulos och virala hemorragiska febrar (exklusive denguefeber och sorkfeber). Infektion med marburgvirus anges inte uttryckligen som en allmänfarlig sjukdom i smittskyddslagen men tillhör gruppen virala hemorragiska febrar.

Vid fall av allmänfarlig sjukdom ska den behandlande läkaren meddela förhållningsregler enligt 4 kap. 2 § smittskyddslagen. Även till exempel tvångsundersökning enligt 3 kap. 2 § eller isolering enligt bestämmelserna i 5 kap. samma lag kan komma i fråga.

Samhällsfarliga sjukdomar

Samhällsfarliga sjukdomar definieras i 1 kap. 3 § tredje stycket smittskyddslagen som allmänfarliga sjukdomar som kan få en spridning i samhället som innebär en allvarlig störning eller överhängande risk för en allvarlig störning i viktiga samhällsfunktioner och som kräver extraordinära smittskyddsåtgärder.

De samhällsfarliga sjukdomarna är upptagna i bilaga 2 till smittskyddslagen och där ingår infektion med ebolavirus (en viral hemorragisk feber), smittkoppor och svår akut respiratorisk sjukdom (SARS).

Vid utbredd spridning av en samhällsfarlig sjukdom kan allvarliga störningar i viktiga samhällsfunktioner uppkomma genom att merparten av sjukhusens vårdplatser behöver erbjudas personer som har insjuknat i denna sjukdom. Eftersom smittgraden för de samhällsfarliga sjukdomarna är hög, kan även andra viktiga samhällsfunktioner störas på grund av omfattande sjukskrivningar och dödsfall. De samhällsfarliga sjukdomarna ska kräva extraordinära smittskyddsåtgärder. Det innebär att smittsamma sjukdomar som i det enskilda fallet har hög dödlighet eller andra allvarliga konsekvenser men som har en begränsad spridningsförmåga inte bör kunna komma att definieras som samhällsfarliga. Inte heller bör smittsamma sjukdomar som effektivt kan förebyggas genom andra

Extraordinära smittskyddsåtgärder

Om det finns skäl att misstänka att någon som anländer till Sverige har smittats av en samhällsfarlig sjukdom, får smittskyddsläkaren enligt 3 kap. 8 § smittskyddslagen besluta att denne och andra personer som anländer med samma transportmedel ska genomgå hälsokontroll på platsen för inresan. Om det i ett visst geografiskt område skett utbrott av en samhällsfarlig sjukdom, får Folkhälsomyndigheten besluta att personer som anländer till Sverige från detta område och andra personer som anländer med samma transportmedel ska genomgå hälsokontroll på platsen för inresan. Smittskyddsläkaren ska verkställa Folkhälsomyndighetens beslut. Hälsokontroll vid platsen för inresan får inte vara förenad med frihetsberövande eller innefatta provtagning eller någon annan åtgärd som innebär kroppsligt ingrepp.

Om det finns risk för spridning av en samhällsfarlig sjukdom, får smittskyddsläkaren enligt 3 kap. 9 § smittskyddslagen besluta att den som har eller kan antas ha varit utsatt för smitta av sjukdomen ska hållas i karantän i en viss byggnad, i en avgränsad del av en byggnad eller inom ett visst område. Ett sådant beslut innebär förbud att lämna byggnaden, del av byggnaden eller området och förbud att ta emot besök där. Om det kan ske utan risk för spridning av sjukdomen, får smittskyddsläkaren i det enskilda fallet medge undantag från förbudet att ta emot besök. Begär den som hålls i karantän att beslutet ska upphöra, ska smittskyddsläkaren utan dröjsmål pröva frågan. Finns inte längre skäl för karantän ska smittskyddsläkaren omedelbart häva beslutet. Smittskyddsläkarens beslut om karantän får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Om en samhällsfarlig sjukdom har eller misstänks ha fått spridning inom ett avgränsat område utan att smittkällan eller smittspridningen är fullständigt klarlagd, får Folkhälsomyndigheten enligt 3 kap. 10 § smittskyddslagen besluta att ett visst område ska vara avspärrat. Ett beslut om avspärrning innebär förbud för den som vistas i området att lämna det och förbud för den som befinner sig utanför området att besöka det. Finns inte längre skäl för avspärrning ska Folkhälsomyndigheten omedelbart häva beslutet. Om det kan ske utan risk för spridning av sjukdomen, får Folkhälsomyndigheten i det enskilda fallet medge undantag från beslutet om avspärrning.

5 Infektion med marburgvirus

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner regeringens föreskrifter om att bestämmelserna i smittskyddslagen om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus.

Infektion med marburgvirus ska anges som en samhällsfarlig sjukdom i bilaga 2 till smittskyddslagen.

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har uttalat sig om förslaget i utkastet till proposition är positiva till det eller har inte några invändningar. *Folkhälsomyndigheten* tillstyrker förslaget och framhåller sjukdomens höga dödlighet.

Skälen för regeringens förslag

Infektion med marburgvirus

Marburgvirus är ett RNA-virus och tillhör virusfamiljen filovirus som kan orsaka blödarfeber (hemorragisk feber). I samma virusfamilj ingår även ebolavirus. Virala hemorragiska febrar exklusive denguefeber och sorkfeber är klassificerade som allmänfarliga sjukdomar enligt smittskyddslagen. Marburgvirus överförs från fladdermöss till människor och kan smitta mellan människor genom infekterade kroppsvätskor såsom saliv och blod, vilket framför allt innebär en risk vid hushållskontakter och för vårdpersonal. Ytterligare risk för smittspridning är vid kontakt med döda kroppar under förberedandet och genomförandet av begravingar.

Inkubationstiden för infektion med marburgvirus är 2–21 dagar. Sjukdomen karakteriseras av ett hastigt insjuknande med hög feber, huvudvärk, muskelvärk och allmän sjukdomskänsla. Även illamående, kräkningar, buksmärter, diarré och bröstsmärter kan förekomma. I slutet av sjukdomsförloppet kan blödningar uppstå både i huden och i inre organ. Dödligheten är mycket hög och det finns för närvarande inga godkända vacciner eller antivirala behandlingar mot infektion med marburgvirus. Dock är ett antal vacciner och läkemedelsbehandlingar under utveckling. Vården inriktas på att behandla patientens symtom och tidig stödjande vård med vätske- och symtomatisk behandling ökar sannolikheten för överlevnad.

Den 27 september 2024 meddelade hälsoministeriet i Rwanda att det pågår ett utbrott av infektion med marburgvirus i landet. Till och med den 30 oktober 2024 rapporterade Världshälsoorganisationen (WHO) 66 bekräftade fall av sjukdomen, varav 15 dödsfall, samtliga i Rwanda. Den 30 september bedömde WHO risken med utbrottet som låg på global nivå, som hög i Afrikaregionen och som mycket hög i Rwanda. WHO bedömde också att det finns en risk att utbrottet sprider sig till grannländer eftersom fall har rapporterats i Rwandas gränsregioner. Det finns också en risk för internationell spridning eftersom fall har rapporterats i Rwandas huvudstad Kigali, som har en internationell flygplats.

Tidigare har begränsade utbrott av marburgvirus inträffat framför allt i glesbefolkade landsbygdsområden i flera olika afrikanska länder söder om Sahara. I det aktuella utbrottet i Rwanda har fall rapporterats från 7 av

landets 30 distrikt och 70 procent av de bekräftade fallen har varit hälso- och sjukvårdspersonal från två olika hälso- och sjukvårdsinrättningar i Kigali. Det är också första gången som marburgvirus rapporteras i Rwanda. Rwandas hälsoministerium har infört besöksförbud på sjukhus eftersom de flesta fall har rapporterats från sjukhus. Rwanda har även infört så kallad exit screening vid den internationella flygplatsen.

Enligt WHO är dessa omständigheter mycket allvarliga. Att sjukdomen upptäckts i flera olika delar av landet talar för att det finns ett mörkertal och att smittspridningen sannolikt är mer omfattande än vad de bekräftade fallen visar. Att sjukdomsfall har identifierats i huvudstaden Kigali ökar också risken för en mer omfattande smittspridning och betraktas som extra oroväckande.

Infektion med marburgvirus bör klassificeras som en samhällsfarlig sjukdom

Marburgvirus ingår i familjen virala hemorragiska febrar och är därigenom klassificerad som en allmänfarlig sjukdom enligt smittskyddslagen. Folkhälsomyndigheten bedömer att risken för att marburgvirus ska börja spridas i Sverige är mycket låg. Det nu aktuella utbrottet i Rwanda innebär dock att det finns en risk för enstaka så kallade importfall till Sverige. Det pågående utbrottet är redan ett av de större kända utbrotten och pågår primärt, enligt vad som är känt i dagsläget, i Rwandas huvudstad. Det finns inga direktflyg mellan Sverige och Rwanda, men uppskattningsvis reser 3 000–5 000 personer mellan länderna under ett år.

Infektion med marburgvirus är en allvarlig sjukdom med hög dödlighet, som är mycket vårdkrävande och ställer höga krav på både avancerad hälso- och sjukvård samt säkerhetsåtgärder för att minimera risken för spridning inom hälso- och sjukvården. En patient som insjuknat i infektion med marburgvirus i Sverige behöver vårdas på en av landets två högisoleringsenheter. På grund av den särskilda hanteringen tar en enskild patient en stor mängd vårdpersonal i anspråk samt kräver stora insatser när det gäller både vård och omhändertagande av avfall som uppstår i samband med vården. Redan enstaka fall riskerar därför att innebära en sådan stor påfrestning på hälso- och sjukvården som innebär en risk för en allvarlig störning i denna viktiga samhällsfunktion. Det behöver vidare finnas en beredskap för att snabbt kunna vidta extraordinära smittskyddsåtgärder såsom hälsokontroll vid inresa, karantän och avspärning för att hantera och förhindra vidare smittspridning från eventuella importfall. Med anledning av ovanstående bedöms infektion med marburgvirus uppfylla kriterierna för en samhällsfarlig sjukdom och bör därför läggas till i bilaga 2 till smittskyddslagen.

Regeringens förslag: Lagändringen ska träda i kraft den 25 februari 2025. Förordningen om att bestämmelserna i smittskyddslagen om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus ska samtidigt upphöra att gälla.

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens. **Remissinstanserna:** Ingen remissinstans har haft några synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Lagändringen bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 25 februari 2025. Vid samma tidpunkt bör förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus upphöra att gälla.

7 Konsekvenser

Konsekvenser för staten

Förslaget att infektion med marburgvirus ska anges som en samhällsfarlig sjukdom gör det möjligt att vidta extraordinära smittskyddsåtgärder för att begränsa smittspridning av sjukdomen. Dessa åtgärder utgörs av hälsokontroll vid inresa, karantän och avspärrning.

I propositionen Extraordinära smittskyddsåtgärder redogjorde regeringen för vilka konsekvenser som blir följden av att regelverket om extraordinära smittskyddsåtgärder blev tillämpligt för smittkoppor och svår akut respiratorisk sjukdom (SARS) (prop. 2003/04:158 s. 101–103). Regeringen gjorde i det fallet bedömningen att förslagen skulle rymmas inom de finansiella ramarna för smittskyddsarbetet för staten. I propositionen anges att genomförandet av enstaka hälsokontroller inte torde kunna leda till annat än försumbara kostnadsökningar. Arbetet bör kunna skötas med hjälp av personal som också under normala förhållanden deltar i smittskyddsarbetet. Några kostnader för de lokaler som kan komma att behövas kan knappast antas uppstå. Sådana lokaler torde i regel finnas tillgängliga på de flygplatser eller de hamnar där åtgärden i första hand kan aktualiseras. Vad beträffar kostnader som kan antas uppstå med anledning av ett beslut om karantän är det i första hand kostnader för lokaler, personal och måltider som kan komma i fråga. Efter ett beslut om karantän aktualiseras också kostnader för den ersättning som enligt 46 kap. 5 § socialförsäkringsbalken ska betalas ut till den som på grund av karantänbeslutet måste avstå från förvärvsarbete. Beslut om avspärrning kan föranleda ett antal olika kostnader som i hög grad är beroende av det avspärrade områdets storlek och beskaffenhet i övrigt. Sålunda finns det till att börja med anledning att räkna med kostnader för att åstadkomma fysiska hinder för trafik till och från området och för polisbevakning. Polismyndigheten ska också lämna biträde vid verkställighet av beslut om hälsokontroll och karantän. Beslut om karantän, avslag på ansökan om att

karantän ska upphöra, undantag från förbud att besöka den som hålls i karantän och Folkhälsomyndighetens beslut att avslå en ansökan om undantag från beslut om avspärrning får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Antalet överklaganden kan dock inte antas bli så stort att domstolarnas arbetsbelastning påverkas i någon nämnvärd grad. (Prop. 2003/04:158 s. 101–103.)

Statens kostnader med anledning av att infektion med marburgvirus klassificeras som en samhällsfarlig sjukdom kan inte förväntas bli annat än marginella och bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Antalet beslut och överklaganden kan inte antas bli så stort att domstolarnas och myndigheternas arbetsbelastning påverkas i någon nämnvärd grad. *Försäkringskassan* lyfter i sitt remissvar att även arbetsskadeförsäkringen berörs av förslagen (5 § förordningen [1977:284] om arbetsskadeförsäkring och statligt personskadeskydd). Regeringen bedömer att klassificeringen av sjukdomen som samhällsfarlig får marginella konsekvenser för arbetsskadeförsäkringen. Detsamma gäller för smittbärarersättningen. Om det aktuella viruset skulle få spridning i samhället skulle det medföra betydligt större konsekvenser för myndighetens försäkrings- och förvaltningskostnader.

Konsekvenser för regioner och kommuner

Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) framhåller i sitt remissvar att konsekvenserna av utbrott och omhändertagande av smittade eller misstänkt smittade individer i Sverige kan innebära att omfattande resurser behöver tas i anspråk. SKR vill uppmärksamma regeringen på att förändringen skulle kunna innebära ett utökat kostnadsansvar för regionerna och hänvisar till finansieringsprincipen och att finansieringen av tillkommande kostnader för vård och behandling ska finansieras av staten. Vidare lyfter SKR att eventuell karantänshållning av mer än enstaka personer måste betraktas som en nationell angelägenhet då frågan om karantänlokaler för många personer och under längre tid inte är helt klarlagd. Regeringen vill framhålla att klassificeringen av sjukdomen som samhällsfarlig ger staten ökade möjligheter att begränsa spridningen av viruset och därigenom hålla nere kommunernas och regionernas kostnader för vård och behandling av smittade personer. Kostnaderna för att vidta extraordinära smittskyddsåtgärder torde främst kunna komma att omfatta hälso- och sjukvårdspersonals deltagande vid genomförandet av hälsokontroller vid inresa. Det kan även uppstå kostnader med anledning av beslut om karantän för exempelvis lokaler och personal. Detta bör dock ses i ljuset av de vårdkostnader som skulle följa om sjukdomen fick en större spridning i samhället. Risken för att spridningen av infektion med marburgvirus skulle bli mer omfattande än vad som kan hanteras inom befintlig verksamhet förefaller vara låg. Infektionen med marburgvirus har såvitt framkommit endast spridits genom nära kontakt med en smittad person.

Förslaget bedöms inte medföra några nya skyldigheter för regionerna och det bedöms inte inskränka den kommunala självstyrelsen.

Förslaget till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)

Bilaga 2

Infektion med marburgvirus (en viral hemorragisk feber) förs upp som en samhällsfarlig sjukdom i bilaga 2 till smittskyddslagen (2004:168). Det innebär att de extraordinära smittskyddsåtgärderna i 3 kap. 8–10 §§, som endast får vidtas för samhällsfarliga sjukdomar, får användas för att begränsa smittspridning av sjukdomen. De extraordinära smittskyddsåtgärderna är hälsokontroll vid inresa, karantän och avspärning.

Infektion med marburgvirus är en viral hemorragisk feber och ingår i den grupp av sjukdomar som finns upptagen i bilaga 1 där de allmänfarliga sjukdomarna anges.

Ikraftträdande

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 innebär att när lagen träder i kraft upphävs samtidigt förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus.

Sammanfattning av promemorian Utkast till regeringens proposition

Prop. 2024/25:63
Bilaga 1

Infektion med marburgvirus och ändring i smittskyddslagen

I utkastet till proposition föreslås att riksdagen godkänner regeringens föreskrifter i förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus. Vidare föreslås att sjukdomen infektion med marburgvirus ska anges som en samhällsfarlig sjukdom i bilaga 2 till smittskyddslagen.

Samhällsfarliga sjukdomar definieras i 1 kap. 3 § tredje stycket smittskyddslagen som allmänfarliga sjukdomar som kan få en spridning i samhället som innebär en allvarlig störning eller överhängande risk för en allvarlig störning i viktiga samhällsfunktioner och som kräver extraordinära smittskyddsåtgärder. De samhällsfarliga sjukdomarna är upptagna i bilaga 2 till smittskyddslagen och där ingår infektion med ebolavirus (en viral hemorragisk feber), smittkoppor och svår akut respiratorisk sjukdom (SARS).

Vid utbredd spridning av en samhällsfarlig sjukdom kan allvarliga störningar i viktiga samhällsfunktioner uppkomma genom att merparten av sjukhusens vårdplatser behöver erbjudas personer som insjuknat i denna sjukdom. Eftersom smittgraden för de samhällsfarliga sjukdomarna är hög, kan även andra viktiga samhällsfunktioner störas på grund av omfattande sjukskrivningar och dödsfall. De samhällsfarliga sjukdomarna ska kräva extraordinära smittskyddsåtgärder.

Risken för att Marburgvirus skulle spridas i Sverige bedöms som mycket låg. Det nu aktuella utbrottet i Rwanda innebär dock att det finns en risk för enstaka importfall till Sverige. Infektion med marburgvirus är en allvarlig sjukdom med hög dödlighet, som är mycket vårdkrävande och ställer höga krav på både avancerad hälso- och sjukvård samt säkerhetsåtgärder för att minimera risken för spridning inom hälso- och sjukvården. Redan enstaka fall riskerar att innebära en sådan stor påfrestning på hälso- och sjukvården som innebär en risk för en allvarlig störning i denna viktiga samhällsfunktion. Det behöver vidare finnas en beredskap för att snabbt kunna vidta extraordinära smittskyddsåtgärder såsom hälsokontroll vid inresa, karantän och avspärning för att hantera och förhindra vidare smittspridning från eventuella importfall. Med anledning av ovanstående bedöms infektion med marburgvirus uppfylla kriterierna för att ses om en samhällsfarlig sjukdom och bör därför läggas till i bilaga 2 till smittskyddslagen.

Lagförslaget i promemorian

Förslag till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)

Härigenom föreskrivs att bilaga 2 till smittskyddslagen (2004:168) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 25 februari 2025.

Genom lagen upphävs förordningen (2024:690) om att bestämmelserna i smittskyddslagen (2004:168) om samhällsfarliga sjukdomar ska tillämpas på infektion med marburgvirus.

Nuvarande lydelse

Bilaga 2

Samhällsfarliga sjukdomar

- infektion med ebolavirus (en viral hemorragisk feber)
- smittkoppor
- svår akut respiratorisk sjukdom (SARS)

Föreslagen lydelse

Bilaga 2¹

Samhällsfarliga sjukdomar

- infektion med ebolavirus (en viral hemorragisk feber)
- *infektion med marburgvirus (en viral hemorragisk feber)*
- smittkoppor
- svår akut respiratorisk sjukdom (SARS)

Förteckning över remissinstanser

Prop. 2024/25:63

Bilaga 3

Remissvar har lämnats av Folkhälsomyndigheten, Försäkringskassan, Förvaltningsrätten i Stockholm, Läke medelsverket, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Polis myndigheten, Region Blekinge, Region Dalarna Region Gotland, Region Gävleborg, Region Halland, Region Jämtland Härjedalen, Region Jönköping, Region Kalmar, Region Kronoberg, Region Norrbotten, Region Skåne, Region Stockholm, Region Sörmland, Region Uppsala, Region Värmland, Region Västerbotten, Region Västernorrland, Region Västmanland, Region Örebro, Region Östergötland, Smittskyddsläkarförbundet, Socialstyrelsen, Statens jordbruksverk, Statens veterinärmedicinska anstalt, Sveriges Kommuner och Regioner, Swedavia, Transportstyrelsen och Västra Götalandsregionen.

Socialdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 november 2024

Närvarande: statsrådet Svantesson, ordförande, och statsråden Ankarberg Johansson, Edholm, J Pehrson, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottnér, Wykman, Malmer Stenergard, Kullgren, Liljestränd, Brandberg, Carlson, Dousa

Föredragande: statsrådet Forssmed

Regeringen beslutar proposition Infektion med marburgvirus och ändring i smittskyddslagen